

.....megeleveníti az új, nagyvárosi Budapest szimbólumává vált kulturális sugárút pezsgő szellemi, zenei és irodalmi életét”...

Tisztelt Zenekedvelő Olvasó!

Fél évszázaddal ezelőtt, Erkel Ferenc születésének százötvenedik évfordulójának tiszteletére a Magyar Tudományos Akadémia nemzetközi konferenciát rendezett. Az ünnepi rendezvényt Kodály Zoltán az alábbi gondolatokkal nyitotta meg: *“Százötven éve született, de máig él, mert maradt olyan műve, amely nélkül nem teljes az Opera műsora. Hunyadit 1844 óta, Bánkot 1861 óta játsszák állandóan... Erkelt tehát nem kell exhumálni, megvan és meglesz a közönsége még soká.”*

Azóta eltelt ötven év, és a közönség szívében nem szűnt meg az immár kétszáz éves Erkel és életművének szeretete. Egyik legjelentősebb zeneszerzőnk, a Himnusz megzenésítője, karmester és zongoraművész, az Operaház első igazgatója, a Filharmónia Társaság alapítója, a Zeneakadémia igazgatója, akinek életműve és pályája előremutat a nagy utódokon át a mai napig. Sokoldalúsága szinte felbecsülhetetlen: munkásságának köszönhetjük a történelmi drámát páratlan sikerrel zenés színpadra állító magyar operajátszást, az európai zeneirodalom klasszikusait és romantikus kortársait bemutató hangversenyéletem, amelyben a hivatásos szimfonikus zenekar, a polgári társadalom szélesebb rétegeit is érintő énekkari mozgalom és a professzionális művészeti oktatás eleven és hatékony egységet alkot.

Amikor Erkel ötven éves lett, akkor született Gustav Mahler. Őt az egyetemes kultúrtörténet elsősorban zeneszerzőként tiszteli, mi viszont neki köszönhetjük az Operaház első aranykorát is, amelyet igazgatóként és karmesterként egyaránt Erkel méltó utódaként, megalkuvást nem tűrő művészi hozzáállással vezetett. Természetes, hogy e két kerek évfordulót közösen ünnepeljük, sőt a 2011-es Liszt évfordulóra gondolva nem lehet nem észrevennünk, milyen egyenes vonalra fűződik fel a 19. század e felemelő vonulata.

Bízom benne, hogy szeptember 5-én olyan magas színvonalú, széles közönséget megszólító, a nemzeti hagyományokat és identitást fókuszba állító programsorozat indulásának örülhetünk, amelyben egyaránt otthonra talál a zene, az irodalom és a képzőművészet, s amely megeleveníti az új, nagyvárosi Budapest szimbólumává vált kulturális sugárút pezsgő szellemi, zenei és irodalmi életét. Nem állítjuk túlságosan bonyolult feladat elé a fantáziánkat, ha az Operaháztól a régi Zeneakadémia épületéig eljutó utcákon magunk elé képzeljük a három komponista alakját – akár egykori közegükben, akár a mába helyezve őket, játékos gondolatkísérletként.

SZŐCS Géza
kultúráért felelős államtitkár